

- 2) Czy takie uregulowanie prawne jest zgodne z dyrektywami Rady z dnia 14 czerwca 1993 r. 93/36/EWG⁽¹⁾ i 93/37/EWG⁽²⁾, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1997 r. 2001/78/WE⁽³⁾ i dyrektywą Komisji 2001/78/WE⁽⁴⁾ o zmianie wcześniejszych — uregulowanie przejęte ostatnio w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. 2004/18/WE⁽⁵⁾.
- 3) Czy do TRAGSA i jej oddziałów znajdują w każdym razie zastosowanie stwierdzenia zawarte w wyroku Trybunału Unii Europejskiej [Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich] z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie C-349/97 Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji⁽⁶⁾, przy uwzględnieniu pozostałego orzecznictwa Trybunału dziedzinie zamówień publicznych oraz faktu, że administracja powierza TRAGSA wiele robót nieobjętych zasadami wolnej konkurencji, a także, że okoliczność ta może powodować znaczące zakłócenia na właściwym rynku.

⁽¹⁾ koordynującą procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. L 199 str. 1)

⁽²⁾ dotyczącą koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199 str. 54)

⁽³⁾ zmieniającą dyrektywy: 92/50/EWG, 93/36/EWG i 93/37/EWG dotyczące koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych, odpowiednio: na usługi, dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 328 str. 1)

⁽⁴⁾ z dnia 13 września 2001 r. zmieniającą załącznik IV do dyrektywy Rady 93/36/EWG, załączniki IV, V i VI do dyrektywy Rady 93/37/EWG, załączniki III i IV do dyrektywy Rady 92/50/EWG, zmienione dyrektywą 97/52/WE oraz załączniki XII-XV, XVII i XVIII do dyrektywy Rady 93/38/EWG, zmienione dyrektywą 98/4/WE (Dyrektywa w sprawie stosowania standardowych formularzy do publikacji ogłoszeń o zamówieniach publicznych (Dz.U. L 285 str.1)

⁽⁵⁾ w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134 str. 114)

⁽⁶⁾ Rec 2003 str. I-03851

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) z dnia 7 czerwca 2005 r. w sprawie Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE) przeciwko Rafael Hotels, S.A.

(Sprawa C-306/05)

(2005/C 257/05)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 3 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) z dnia 7 czerwca 2005 r. w sprawie Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE) przeciwko Rafael Hotels, S.A.

Audiencia Provincial de Barcelona zwróciła się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy zainstalowanie w pokojach hotelowych odbiorników telewizyjnych, za pomocą których rozprowadza się drogą kablową sygnał telewizyjny odbierany drogą satelitarną lub naziemną, stanowi czynność publicznego udostępniania podlegającą zamierzonej harmonizacji przepisów krajowych dotyczących ochrony praw autorskich przewidzianej w art. 3 dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r.?

3. Czy przyjęcie, że pokój hotelowy jest miejscem ściśle prywatnym, a co za tym idzie, iż udostępnianie za pomocą odbiorników telewizyjnych, do których rozprowadza się sygnał uprzednio odebrany przez hotel, nie stanowi czynności publicznego udostępniania, byłoby sprzeczne z ochroną praw autorskich stanowiącą cel dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r.?

3. Czy dla celów ochrony praw autorskich w związku z czynnościami publicznego udostępniania uregulowanej w dyrektywie 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. można uznać udostępnianie za publiczne, jeżeli następuje za pomocą odbiornika telewizyjnego zainstalowanego w pokoju hotelowym, z tego powodu, iż kolejno następujący po sobie widzowie mają dostęp do utworu?

⁽¹⁾ W sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, z 22.6.2001., str.10).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Juzgado de lo Social de San Sebastián (Hiszpania) z dnia 6 lipca 2005 r. w sprawie Yolanda Del Cerro Alonso przeciwko Osakidetza (Servicio Vasco de Salud)

(Sprawa C-307/05)

(2005/C 257/06)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 4 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Juzgado de lo Social de San Sebastián (Hiszpania) z dnia 6 lipca 2005 r. w sprawie Yolanda Del Cerro Alonso przeciwko Osakidetza (Servicio Vasco de Salud).

Juzgado de lo Social de San Sebastián zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) W zakresie, w jakim dyrektywa 1999/70/WE⁽¹⁾ stanowi, że pracownicy zatrudnieni na czas określony nie będą traktowani w sposób mniej korzystny niż pracownicy zatrudnieni na czas nieokreślony, czy dotyczy to również warunków ekonomicznych?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej,

2) Czy wystarczającym powodem o charakterze obiektywnym nieprzyznania dodatku za staż pracy, przysługującego pracownikom zatrudnionym na czas nieokreślony, jest okoliczność, że niemożność jego uzyskania wprowadza art. 44 ustawy nr 55/2003 z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie Statutu ramowego statutowych pracowników służby zdrowia?

3) Czy porozumienia zawarte pomiędzy przedstawicielami związków zawodowych pracowników a administracją stanowią wystarczające powody o charakterze obiektywnym, aby pracownikom zatrudnionym na czas określony nie przyznawać dodatku za staż pracy?

(¹) Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175 z 10.7.1999, str. 43)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Högsta domstolen z dnia 9 sierpnia 2005 r. w sprawie Nokia przeciwko Joacim Wärdell

(Sprawa C-316/05)

(2005/C 257/07)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 16 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Högsta domstolen z dnia 9 sierpnia 2005 r. w sprawie Nokia przeciwko Joacim Wärdell.

Högsta domstolen zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy pojęcie „szczególnych powodów” znajdujące się w art. 98 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego należy interpretować w ten sposób, iż w sytuacji, gdy sąd krajowy uznał pozwanego winnym naruszenia wspólnotowego znaku towarowego, może on, niezależnie od pozostałych okoliczności, zaniechać wydania postanowienia zakazującego pozwanemu dalszych działań stanowiących naruszenie, jeżeli uzna, iż

ryzyko kontynuowania naruszeń nie jest oczywiste lub że ryzyko to jest z jakiegokolwiek powodu ograniczone?

2) Czy pojęcie to należy rozumieć w ten sposób, iż jeżeli sąd krajowy uznał pozwanego winnym naruszenia wspólnotowego znaku towarowego, to może on zaniechać wydania postanowienia zakazującego pozwanemu działań stanowiących naruszenie, nawet w braku podstawy zaniechania wskazanej w pytaniu pierwszym, mając na uwadze, że przepisy krajowe przewidują całkowity zakaz działań stanowiących naruszenie znaku towarowego oraz iż pozwany podlega odpowiedzialności karnej w przypadku popełnienia czynu zabronionego, niezależnie od tego, czy miał on charakter umyślny, czy był wynikiem rażącego niedbalstwa?

3) W przypadku odpowiedzi negatywnej na pytanie drugie, czy dopuszczalne będzie w takich okolicznościach zastosowanie środków szczególnych, na przykład grzywny, w celu zapewnienia przestrzegania tego zakazu, pomimo że przepisy krajowe przewidują całkowity zakaz działań stanowiących naruszenie znaku towarowego, a pozwany podlega odpowiedzialności karnej w przypadku popełnienia czynu zabronionego, niezależnie od tego, czy miał on charakter umyślny, czy był wynikiem rażącego niedbalstwa?

4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy rozwiązanie takie będzie dopuszczalne w sytuacji, gdy warunki zastosowania środków szczególnych przewidzianych w przypadku analogicznego naruszenia krajowego znaku towarowego nie zostały spełnione?

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-318/05)

(2005/C 257/08)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 17 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Richarda Lyala i Kiliana Grossa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 18, 39, 43 i 49 Traktatu WE w ten sposób, że bez żadnych wyjątków wyłączyła czesne za naukę w szkole za granicą z zakresu odliczenia od podatku wydatków szczególnych przewidzianego w § 10 ust. 1 nr 9 ustawy o podatku dochodowym (Einkommensteuergesetz, EStG).

2) obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.